

Kevennetään sääntelytaakkaa

Hallituksen tulee varmistaa, että EU-sääntely pannaan Suomessa toimeen kilpailukykyä, investointeja ja kuluttajien etua tukevalla tavalla. Kansallisessa toimeenpanossa tulee välttää EU-vaatimukset ylittävää lisäsääntelyä, eikä myöskään kansallisella lainsäädännöllä tule lisätä yrityksille tarpeettomia velvoitteita tai hallinnollista taakkaa. Suomen tulee vaikuttaa aktiivisesti EU:ssa sääntelyn yksinkertaistamiseksi ja hallinnollisen taakan keventämiseksi.

Suomalaisten yritysten kilpailukyky riippuu siitä, että yrityksillä on mahdollisuus käyttää voimavarojaan kasvuun, investointeihin, digitalisaatioon, vihreään siirtymään, palvelujen kehittämiseen ja työllistämiseen. Liiallinen tai epäselvä sääntely sitoo resursseja raportointiin, järjestelmämuutoksiin, tulkintaan ja viranomaisvaatimusten täyttämiseen.

EU-sääntelyn tavoitteet voivat olla perusteltuja, mutta toimeenpanon tulee olla oikeasuhtaista, vaikuttavaa ja kustannustehokasta. Kansallista ylisääntelyä on vältettävä, jotta suomalaiset yritykset eivät joudu heikompaan asemaan suhteessa muiden jäsenmaiden yrityksiin. Samalla on huolehdittava siitä, ettei puhtaasti kansallisella lainsäädännöllä kasvateta sääntelytaakkaa ilman selkeää näyttöä sääntelyn tarpeellisuudesta, vaikuttavuudesta ja kustannusten kohtuullisuudesta.

Elintarvikemarkkinalaki on esimerkki sääntelykokonaisuudesta, jossa kansallinen toimeenpano on lisännyt alan velvoitteita ja hallinnollista taakkaa.

Kaupan alan yrityksille EU-sääntely merkitsee usein merkittäviä käytännön muutoksia ja investointeja. Kustannukset eivät jää vain yritysten sisäiseksi kysymykseksi, vaan ne voivat heijastua kuluttajahintoihin, palveluiden saatavuuteen ja valikoiman laajuuteen. Siksi sääntelyn keventäminen ja toimeenpanon järjestyttäminen on myös kuluttajan etu.

Esimerkkejä kaupan alaan kohdistuvista sääntelyn edellyttämistä investoinneista ja käytännön muutoksista lähivuosina ovat muun muassa:

- uudelleenkäytettävät pakkaukset
- pullonpalautusjärjestelmän uudistaminen
- uudet tiedonhallintajärjestelmät
- materiaali muutokset
- patterien keräyspisteet
- latauspisteet



Hallinnollinen taakka rasittaa suhteellisesti eniten pieniä ja keskisuuria yrityksiä, joilla ei ole suuryritysten kaltaisia resursseja sääntelyn toimeenpanoon. Tämä voi heikentää kilpailua, vaikeuttaa markkinoille pääsyä ja keskittää markkinaa.

Suomen olosuhteet – pitkät kuljetusetäisyydet, harva asutus ja jo toimivat kansalliset järjestelmät – on huomioitava sekä EU-vaikuttamisessa että kansallisessa toimeenpanossa. Yritykset tarvitsevat vakaan ja ennakoitavan toimintaympäristön, sillä jatkuvat muutokset, lyhyet siirtymäajat ja tulkinnanvaraiset velvoitteet vaikeuttavat pitkäjänteistä investointisuunnittelua.

Kevennetään sääntelytaakkaa

TOIMENPITEET

1. **EU-sääntely pannaan Suomessa toimeen minimitasoisena** ilman kansallisia lisävaatimuksia, jotka lisäävät yritysten hallinnollista taakkaa tai heikentävät kilpailukykyä. Myöskään kansallisella lainsäädännöllä ei tule luoda tarpeettomia uusia velvoitteita, jos tavoitteet voidaan saavuttaa kevyemmillä, vaikuttavammilla tai jo olemassa olevilla keinoilla.
2. Hallitus **vaikuttaa aktiivisesti EU:ssa** sääntelyn yksinkertaistamiseksi ja hallinnollisen taakan vähentämiseksi erityisesti kaupan ja elintarvikeketjun kannalta keskeisissä sääntelykokonaisuuksissa.
3. Suomi hakee ja hyödyntää **poikkeuksia, joustoja ja kansallista liikkumavaraa** silloin, kun EU-sääntely mahdollistaa sen, ja kun vaatimukset eivät ole Suomen olosuhteisiin nähden tarkoituksenmukaisia.
4. EU-sääntelyn valmistelussa ja kansallisessa toimeenpanossa **vahvistetaan vaikutusarviointeja** siten, että ne huomioivat yrityksille aiheutuvat kustannukset sekä vaikutukset kuluttajahintoihin, investointeihin, kilpailuun ja palveluiden saatavuuteen.
5. Uutta sääntelyä valmisteltaessa arvioidaan yrityksille syntyvää **kokonaiskuormaa**. Uusia velvoitteita ei tule asettaa ilman, että samalla puretaan vanhentunutta, päällekkäistä tai vaikuttavuudeltaan heikkoa sääntelyä.
6. Yrityksille varataan **riittävät siirtymäajat** uusien vaatimusten toimeenpanoon. Sääntelyn tulee olla selkeää, ennakoitavaa ja käytännössä toteuttamiskelpoista ilman kohtuuttomia järjestelmä- tai investointikustannuksia.
7. Sääntelyn tulee perustua **riskiin ja vaikuttavuuteen**. Kaikkia toimijoita ei tule kuormittaa samalla tavalla, jos riskit, toiminnan laajuus tai saavutettavat hyödyt poikkeavat olennaisesti toisistaan.